

168190/268190

ODVJETNICA
GORDANA VRANDEČIĆ
Osijek, S. Radića 5
OIB: 81086117574

Žiro račun broj: IBAN HR 32 2500009-1101331276 Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. Zagreb

Osijek, 12. listopada 2017.

TRGOVAČKOM SUDU U OSIJEKU

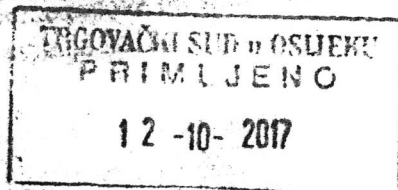
Pravna stvar!

TUŽITELJ: GRAD VUKOVAR, Dr. Franje Tuđmana 1, 32000 Vukovar, OIB: 50041264710,
zastupan po punomoćnici Gordani Vrandečić, odvjetnici iz Osijeka

TUŽENIK: VOLKO d.o.o., Stanka Vraza 11, 32000 Vukovar, OIB: 99845441972

Radi: isplate

Vps: 617.391,25 kn

TUŽBA

Tužitelj Grad Vukovar i tuženik VOLKO d.o.o. sklopili su Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističkog-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01 od 23. ožujka 2010.g. kojim je Grad Vukovar, kao naručitelj, naručio, a VOLKO d.o.o. kao izvođač se obvezao za račun naručitelja sukladno uvjetima Ugovora o izvođenju radova i Tehničkoj dokumentaciji izvesti radove na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60, te nakon završetka radova i provedenih ispitivanja isti isporučiti naručitelju sa svom dokumentacijom potrebnom za registraciju broda, a naručitelj je suglasan primiti isporuku broda, te isti platiti, sve sukladno uvjetima Ugovora. Ugovorne stranke sporazumno su utvrdile cijenu u iznosu od 1.966.708,50 kuna. Ugovoreni rok isporuke broda je bio 1. listopada 2010.

Rješenjem Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Lučka kapetanija Vukovar, Klasa UP/I-345-11/10-01/04, UR BROJ 530-03-09-02-10-2 od 9. srpnja 2010. dozvoljen je upisa prava vlasništva plovila u gradnji u Glavnu knjigu Upisnika plovila u gradnji unutarnje plovidbe Lučke kapetanije Vukovar, svezak I, broj uložka 1, list B, stranica 3, u korist: vlasnik i brodar Grad Vukovar, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, u cijelosti.

Dana 28. rujna 2010. zaključen je Aneks uz Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističkog-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01 kojim je ugovoreno produljenje roka. Aneksom br. 2 istog ugovora zaključenim 24. listopada 2013. između tužitelja i tuženika navedeno je, između ostalog, i da je tuženiku VOLKO d.o.o. kao izvođaču, naručitelj, ovdje tužitelj Grad Vukovar predao tehničku dokumentaciju za potrebe gradnje broda. Kako je u Aneksu br. 2. od 24. listopada 2013. navedeno da trup broda nije pogodan za nastavak radova tužitelj Grad Vukovar i tuženik VOLKO d.o.o. dana 30. listopada 2013. zaključili su Ugovor o izvođenju radova na sanaciji elemenata trupa broda kojim bi isti bio doveden u stanje koji omogućuje nastavak gradnje, za koje radove je tuženik ispostavio okončanu situaciju od 4. prosinca 2013. na iznos od 87.375,00 kn.

Potom je zaključen Aneks br. 3 od 31. svibnja 2014. kojim je produljen rok završetka do 1. lipnja 2014, zatim Aneks br. 4 od 3. listopada 2014., te Aneks br. 5 koji je zaključen 31. prosinca 2014., a kojim je produljen rok završetka do 31. prosinca 2016.

Dokaz:

- Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističkog-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01 od 23. ožujka 2010.
- rješenje Lučke kapetanije Vukovar, Klasa UP/I-345-11/10-01/04, UR BROJ 530-03-09-02-10-2 od 9. srpnja 2010.
- Aneks od 28. rujna 2010.
- Aneks br. 2 od 24. listopada 2013.
- Aneks br. 3 od 31. svibnja 2014.
- Aneks br. 4 od 3. listopada 2014.
- Aneks br. 5 od 31. prosinca 2014.
- Ugovor o izvođenju radova od 30. listopada 2013.
- Okončana situacija br. 52/UP/1 od 4. prosinca 2013.
- izvještaji s nastupa u nadzoru tvrtke ProBROD d.o.o. br. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 8

I privremena situacija br. 33/2010 ispostavljena je za ugovorene radove od strane tuženika 25. studenog 2010. na iznos od 385.000,00 kn, a plaćena je dana 26. svibnja 2011.

Dokaz:

- I privremena situacija br. 33/2010
- izvadak o stanju i prometu po računu tužitelja od 26. svibnja 2011.

2. privremena situacija br. 53/UP/1 od 4. prosinca 2013. ispostavljena je na iznos od 363.487,25 kn, a plaćena je 27. prosinca 2013.

Dokaz:

- 2. privremena situacija br. 53/UP/1
- izvadak o stanju i prometu po računu tužitelja od 27. prosinca 2013.

3. privremena situacija br. 12/UP/1 od 25. travnja 2014. ispostavljena je na iznos od 426.029,00 kn, a plaćena je dana 3. lipnja 2014.

Dokaz:

- 3. privremena situacija br. 12/UP/1
- izvadak o stanju i prometu po računu tužitelja od 3. lipnja 2014.

IV. privremena situacija br. 58/UP/1 od 29. rujna 2015 ispostavljena je za ugovorene radove na iznos od 437.875,00 kn od strane tuženika i u cijelosti je plaćena putem Ugovora o cesiji od 6. studenog 2015. koji su sklopili Fond za obnovu i razvoj Grada Vukovara kao cesus, Grad Vukovar kao cedent, te VOLKO d.o.o. kao cesionar.

Dokaz:

- IV. privremena situacija br. 58/UP/1 od 29. rujna 2015.
- Ugovor o cesiji od 6. studenog 2015.
- Ugovor o sufinanciranju br. 29/2015 od 14. rujna 2015.

Tijekom 2016. godine održano je nekoliko sastanaka radi završetka ugovorenih radova, između tuženika i tužitelja na kojima su sastancima ispred tužitelja Grada Vukovara nazočili

Ljiljana Nenadović i Neven Genčić, no na istim sastancima nije se uspio postići nikakav dogovor. Tijekom 2016. i 2017. uslijedila je prijemiska između tužitelja i tuženika, tijekom koje prijepiske također nije postignut dogovor.

Dana 16. siječnja 2017. tužitelj Grad Vukovar dostavlja tuženiku VOLKO d.o.o. obavijest kojom se tuženik podsjeća da je 31. prosinca 2016. istekao rok za završetak gradnje i isporuku turističko-putničkog broda TB-60 određen Aneksom br. 5 Ugovora o izvođenju radova na završetku gradnje turističkog-putničkog broda TB-60 br.VV-10/01 od 23. ožujka 2010. te je tuženik pozvan sukladno odredbama ugovora da predmetni brod završi u roku od 60 dana od dana isteka ugovora, jer će u suprotnom ugovor biti raskinut.

Dopisom od 24. veljače 2017. koji je tuženik putem odvjetnika uputio tužitelju vidljivo je da je i tuženik svojim dopisom od 17. veljače 2017. izjavio da raskida predmetni ugovor.

Zbog nepoštivanja ugovornih odredbi od strane tuženika, odnosno, budući da tuženik nije u ugovorenom roku, koji mu je produljivan više puta, a niti nakon isteka roka, završio ugovorene radove gradnje i isporuke predmetnog broda, tužitelj Grad Vukovar dopisom od 6. ožujka 2017. tuženiku dostavlja izjavu o potvrdi raskida ugovora s danom 6. ožujka 2017.

Dana 25. travnja 2017. tužitelj je tuženiku uputio dopis kojim ga obavještava da je, s obzirom na raskid ugovora, kao vlasnik i posjednik broda zaključio Ugovor o najmu hale u koji je isti smješten, te da više tuženik nije ovlašten pristupiti predmetnom brodu. Tuženik je obaviješten i o tome da je zatraženo stručno vještačenje stanja broda u kojem se brod nalazi, te da je vještačenjem utvrđeno da su na predmetnom brodu izvršeni radovi u ukupnoj vrijednosti od 1.001.260,18 kn, odnosno 617.391,25 kn manje od sveukupnog iznosa koji je tužitelj tuženiku platio na temelju fakturiranih privremenih situacija. Istim dopisom tužitelj je tuženika pozvao da u roku od 30 dana uplati na račun tužitelja Grada Vukovara iznos od 617.391,25 kn, a što tuženik do dana podnošenja ove tužbe nije učinio.

Dokaz:

- dopis Grada Vukovara od 16. siječnja 2017. s povratnicom
- dopis odvjetnika Josipa Čorluke od 24. veljače 2017.
- dopis Grada Vukovara od 6. ožujka 2017. s povratnicom
- dopis Grada Vukovara od 25. travnja 2017. s povratnicom
- dopis Grada Vukovara od 12. lipnja 2017. s povratnicom
- po potrebi saslušanje stranaka
- saslušanje svjedoka Nevena Genčića, sa adrese tužitelja
- saslušanje svjedoka Nikole Brnardića, nadzorni inženjer, stručni nadzor prilikom izvođenja radova na dovršetku gradnje turističko-putničkog broda, sa adrese Zagreb, Ante Jakšića 51,
- saslušanje svjedoka Ljiljane Nenadović, sa adrese tužitelja

Iz nalaza i mišljenja o izvedenim radovima na brodu TB-60, stalnog sudskog vještaka za strojarstvo, brodogradnju, promet, vozila i plovila, mr.sc. Ive Dropulića, dipl. ing. stroj. od 3. ožujka 2017. proizlazi da se na temelju obavljenog pregleda broda i pregleda sve četiri privremene situacije može utvrditi koliko je odstupanje stvarno napravljenih i naplaćenih radova na gradnji predmetnog broda, od onih radova čije su stavke naplaćene ali nisu stvarno napravljene. Ukupan iznos koji je uplaćen po sve četiri situacije iznosi 1.294.921,14 kn bez PDV-a. Kada se od tog iznosa oduzmu sve stavke za koje je vještačenjem utvrđeno da nisu napravljene, dođe se do iznosa koji je trebao biti plaćen, sukladno stanju gotovosti broda, i to iznosa od 801.008,14 kn, bez PDV-a. Razlika između plaćenih privremenih situacija i stvarno izvedenih radova na brodu (s kupljenim motorima) je 493.913,00 kn, bez PDV-a.

Dokaz:

- nalaz i mišljenje o izvedenim radovima na brodu TB-60 od 3. ožujka 2017.
- saslušanje vještaka mr. sc. Ivo Dropulić, dipl. ing. stroj., 31220 Višnjevac, K. Zdeslava 6, na okolnosti iz nalaza i mišljenja
- po potrebi kombinirano vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije i knjigovodstvo za naplaćeni iznos novca te po stalnom sudskom vještaku za strojarstvo, brodogradnju, promet, vozila i plovila na okolnost usporedbe stvarnog stanja izvedenosti broda s ispostavljenim i naplaćenim privremenim situacijama, odnosno da li je sve što je naplaćeno stvarno i izvedeno.

Dakle, tužitelj je po četiri privremene situacije koje mu je ispostavio tuženik za ugovorene radove na temelju Ugovora o izvođenju radova na završetku gradnje turističkog-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01 od 23. ožujka 2010.g. uplatio tuženiku ukupan iznos od 1.612.391,25 kuna. Nakon provedenog vještačenja tužitelj došao do saznanja da tuženik nije obavio sve radove koje je privremenim situacijama fakturirao tuženiku i to radove u iznosu od 493.913, 00 kn bez PDV-a, koji iznos je vještak utvrdio kao razliku između plaćenih privremenih situacija i stvarno izvedenih radova. Kada se taj iznos od 493.913,00 kn uveća za PDV od 25% koji iznosi 123.478,25 kn, vidljivo je da razlika između plaćenih privremenih situacija i stvarno izvedenih radova, s uključenim PDV-om iznosi 617.391,25 kn, koji iznos je tužitelj platio tuženiku za radove koje tuženik nije izveo, ali ih je uredno fakturirao privremenim situacijama koje je tužitelj plaćao.

Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže da sud donese slijedeću

PRESUDA

I. Nalaže se tuženiku VOLKO d.o.o. Vukovar, Stanka Vraza 11, OIB: 99845441972 da tužitelju Grad Vukovar, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, OIB: 50041264710, isplati ukupan novčani iznos od 617.391,25 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 7. ožujka 2017. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena.

II. Nalaže se tuženiku VOLKO d.o.o. Vukovar, Stanka Vraza 11, OIB: 99845441972 da tužitelju Grad Vukovar, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, OIB: 50041264710 naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku 8 dana.

Tužitelj, po pun;

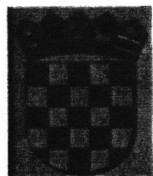
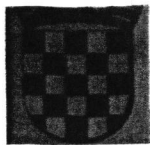
ODVJETNICA
Gordana Vrandečić
Osijek, S. Radića 5
OIB: 81086117574

Privitak:

- punomoć
- navedeno pod dokazi, u 2 primjerka

Troškovnik tužitelja:

- trošak za sastav tužbe - Tbr.7.	- 6.180,00 kn
- PDV 25%	- 1.545,00 kn
ukupno	7.725,00 kn
+ pristojba	5.000,00 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
TROVAČKI SUD U OSIJEKU

3 P-425/17-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, po sucu pojedincu Gordani Njari, u pravnoj stvari tužitelja GRAD VUKOVAR, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, OIB 50041264710 kojeg zastupa punomoćnica Gordana Vrandečić odvjetnica iz Osijeka protiv tuženika VOLKO d.o.o. Stanka Vraza 11, Vukovar, OIB 99845441972, kojeg zastupa Josip Čorluka odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Čoruka i Gabrijela Čorluka iz Vinkovaca, radi isplate 617.391,25 kn, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 7. ožujka 2018. u nazočnosti punomoćnika stranaka, te ročišta za objavu presude održanog dana 16. travnja 2018. u odsutnosti stranaka

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku VOLKO d.o.o. Stanka Vraza 11, Vukovar, OIB 99845441972 da tužitelju GRAD VUKOVAR, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, OIB 50041264710 isplati ukupan novčani iznos od 617.391,25 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 7. ožujka 2017. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

2. Nalaže se tuženiku VOLKO d.o.o. Stanka Vraza 11, Vukovar, OIB 99845441972 da tužitelju GRAD VUKOVAR, Dr. Franje Tuđmana 1, Vukovar, OIB 50041264710 naknadi prouzročeni parnični trošak sve u roku od 8 dana."

II Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 39.185,00 kn u roku od 8 dana.

III Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 2.520,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da su tužitelj Grad Vukovar i tuženik Volko d.o.o. Vukovar sklopili Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističko-punjičkog broda TB-60 br. VV-10/01. od 23. ožujka 2010. temeljem kojeg je tužitelj od tuženika naručio izvođenje radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60, te se je temeljem navedenog Ugovora tuženik obvezao isti isporučiti tužitelju nakon završetka radova i provedenih ispitivanja sa svom dokumentacijom potrebnom za registraciju broda, a ugovorena cijena radova je iznosila 1.966.708,50 kn dok je ugovoreni rok isporuke broda bio 1. listopada 2010.

Dodaje da je između stranaka dana 28. rujna 2010. zaključen Anex Ugovora kojim je ugovoreno produljenje roka, dok je Anexom br. 2 zaključenim 24. listopada 2013. navedeno između ostalog da je tužitelj predao tuženiku tehničku dokumentaciju za potrebe gradnje broda, te da trup broda nije pogodan za nastavak radova slijedom čega su tužitelj i tuženik dana 30. listopada 2013. zaključili Ugovor o izvođenju radova na sanaciji elemenata trupa broda kojim bi isti bio doveden u stanje koji omogućuje nastavak gradnje, za koje radove je tuženik tužitelju ispostavio okončanu situaciju o d 4. prosinca 2013. na iznos od 87.375,00 kn.

Nadalje, navodi da je nakon toga između stranaka zaključen Anex br. 3 od 31. svibnja 2014. kojim je produljen rok završetka do 1. lipnja 2014., zatim Anex br. 4 od 3. listopada 2014. te Anex br. 5 koji je zaključen 31. prosinca 2014. a kojim je produljen rok završetka radova do 31. prosinca 2016.

Tužitelj navodi da je tuženik tužitelju za ugovorene radove ispostavio I privremenu situaciju br. 33/2010. na iznos od 385.000,00 kn koja je plaćena 26. svibnja 2011., 2. privremenu situaciju br. 53/UP/1 od 4. prosinca 2013. na iznos od 363.487,25 kn koja je plaćena 27. prosinca 2013., 3 privremenu situaciju br. 12/UP/1 od 25. travnja 2014. na iznos od 426.029,00 kn koja je plaćena 3. lipnja 2014. i IV privremenu situaciju br. 58/UP/1 od 29. rujna 2015. na iznos od 437.875,00 kn koja je plaćena putem ugovora o cesiji 6. studenog 2015.

Osim toga navodi da je tijekom 2016. između tužitelja i tuženika održano nekoliko sastanaka radi završetka ugovorenih radova na kojima stranke nisu uspjele postići nikakav dogovor, a također tijekom 2016. i 2017. uslijedila je prijepiska između tužitelja i tuženika tijekom koje također nije postignut dogovor, pa je tužitelj dana 16. siječnja 2017. uputio tuženiku obavijest da je istekao rok za završetak gradnje i isporuku broda, te ga je pozvao da predmetni brod završi u roku od 60 dana od dana isteka ugovora, jer će u suprotnom Ugovor biti raskinut, a kako tuženik nije završio ugovorene radove niti u naknadno ostavljenom roku, tužitelj je dopisom od 6. ožujka 2017. dostavio tuženiku izjavu o potvrdi raskida Ugovora s danom 6. ožujka 2017.

Nadalje, tužitelj navodi da je dana 25. travnja 2017. uputio tuženiku dopis da je zaključio ugovor o najmu hale u kojoj je smješten brod i da tuženik nije više ovlašten pristupiti brodu s obzirom na raskid Ugovora, te da je tužitelj zatražio stručno vještačenje stanja broda po vještaku mr.sc. Ivo Dropulić dipl. ing. strojarstva, kojim je utvrđeno da tuženik na predmetnom brodu nije izvršio sve radove koje je privremenim situacijama fakturirao tuženiku i to radove u iznosu od 493.913,00 kn bez PDV-a, a kada se taj iznos uveća za PDV od 25% vidljivo je da razlika između plaćenih privremenih situacija i stvarno izvedenih radova s uključenim PDV-om iznosi 617.391,25 kn.

Dodaje da je pozvao tuženika da u roku od 30 dana uplati na račun tužitelja ovaj iznos što tuženik nije učinio, slijedom čega predlaže donošenje presude kao u izreci.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu pozivajući se na odredbu čl. 64. Posebnih uzanci o građenju temeljem koje naručitelj gradnje može osporavati privremene situacije u pogledu cijene, količine i vrste izvedenih radova i to u roku od 8 dana od dana primitka privremene situacije, te ističe da tužitelj nikada nije osporio 1, 2, 3 i 4 situaciju koje mu je tuženik dostavio već je iste platio tuženiku.

Navodi da je tuženik ispunio sve obveze koje su navedene u privremenim situacijama te ističe prigovor prekluzije prava i prigovor zastare potraživanja zaključujući da je pravna osnova potraživanja tužitelja iz tužbe prekomjerno oštećenje za koje je predviđen jedinstveni objektivni rok od godine dana, a sve isplate su bile prije više od godinu dana.

Nadalje, osporava nalaz i mišljenje o izvedenim radovima na brodu TB-60 vještaka mr.sc. Ive Dropulića od 3. ožujka 2017. budući da isti nije izrađen po nalogu suda već na zahtjev tužitelja, a tuženik nije sudjelovao niti mu je dana bilo kakva mogućnost za sudjelovanje u tom vještačenju.

Osim toga, navodi da krivnju za nedovršetak broda u cijelosti snosi tužitelj jer isti kao naručilac radova nikada nije tuženiku kao izvođaču dostavio tehničku dokumentaciju iz ugovora, odnosno nikad mu nije dostavio projekt broda, a niti projekt interijera već mu je dostavio samo projekt trupa broda, a nakon što je tužitelj pribavio drugi brod tzv. Bajaderu koji je u vlasništvu društva Danubiumtorus iz Vukovara, više nije imao interes za završetak ovog broda iz kojeg razloga nije niti dostavio projekt broda i projekt interijera.

Dodaje da su navedene činjenice vidljive iz međusobne korespondencije stranaka koja prileži u Elaboratu o ugovornim i stvarnim odnosima u investicijskom projektu za predmetni brod sastavljen po stalnom sudskom vještaku Stanku Kereta iz Osijeka.

Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev.

Tužitelj osporava navode tuženika da se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Posebnih uzanci o građenju budući da iste nisu ugovorene između stranaka te se primjenjuju na gradnju nekretnina dok je brod pokretnina.

Također osporava navode tuženika da se u konkretnom slučaju radi o prekomjernom oštećenju sukladno Zakonu o obveznim odnosima, te ističe da zastara za povrat novčanog iznosa danog u ispunjenju ugovorne obveze, u slučaju raskida ugovora, počinje teći prvog dana poslije dana kad je Ugovor raskinut, pa kako je predmetni Ugovor raskinut 6. ožujka 2017. pravo tužitelja na povrat onoga što je dao u cilju ispunjenja ugovora počinje teći od 7. ožujka 2017.

Osim toga, osporava navode tuženika da je izvršio sve radove fakturirane u privremenim situacijama.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01. od 23. ožujka 2010., Anex od 28. rujna 2010., Anex 2 od 24. listopada 2013., Anex 3 od 31. svibnja 2014., Anex 4 od 3. listopada 2014. i Anex 5 od 31. prosinca 2014., rješenje RH Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Lučka kapetanija Vukovar o upisu broda od 9. srpnja 2010., Ugovor o izvođenju radova od 30. listopada 2013., okončana situacija br. 52/UP/1 od 4. prosinca 2013. na iznos od 69.900,00 kn, izvadak o stanju i prometu po računu od Hypo Alpe Adria bank od 27. prosinca 2013., izvještaji s nastupa u nadzoru tvrtke ProBROD, I privremena situacija br. 33/10. od 25. studenog 2010. na iznos od 385.000,00 kn i izvadak o stanju i prometu po računu od 26. svibnja 2011. na iznos od 385.000,00 kn, II privremena situacija br. 53/UP/1 od 4. prosinca 2013. na iznos od 363.487,25 kn, izvadak o stanju i prometu po računu od 27. prosinca 2013. na iznos od 363.487,25 kn, 3 privremena situacija br. 12/UP/1 od 25. travnja 2014. na iznos od 426.029,00 kn, izvadak o stanju i prometu po računu od 3. lipnja 2014. na iznos od 426.029,00 kn, 4. privremena situacija br. 58/UP/1 od 29. rujna 2015. na iznos od 437.875,00 kn, Ugovor o cesiji do 6. studenog 2015. na iznos od 437.875,00 kn, Ugovor o sufinanciranju izvođenja radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 broj 29/15. od 14. rujna 2015., dopisi tužitelja od 16. siječnja 2017., 6. ožujka 2017., 25. travnja 2017.

i 12. lipnja 2017. sa HP potvrdom o primitku od strane tuženika, nalaz i mišljenje o izvedenim radovima na broju TB-60 stalnog sudskog vještaka mr.sc. Ivo Dropulić od 3. ožujka 2017., Elaborat o ugovorenim i stvarnim odnosima u investicijskom projektu od 20. rujna 2017. stalnog sudskog vještaka Stanko Kereta iz Osijeka i Ugovor o vršenju usluge stručnog nadzora od 6. prosinca 2013.

Osim toga, saslušan je kao svjedok u postupku nadzorni inženjer Nikola Brnardić.

Nije sporno između stranaka da su zaključili Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 br. VV-10/01. od 23. ožujka 2010. (list spisa 6-11) temeljem kojeg se je tuženik obvezao za tužitelja izvesti radove na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 po ugovorenoj cijeni u iznosu od 1.966.708,50 kn, a ugovoreni rok završetka radova je bio 1. listopada 2010. (čl. 8. Ugovora)

Također je nesporno da su stranke zaključile 5 Anexa navedenog ugovora kojim su produljivale rok dovršetka radova tako da je zadnjim Anexom br. 5 rok dovršetka radova bio 31. prosinac 2016. (list spisa 12-17)

Isto tako je nesporno da je tuženik tužitelju za izvedene radove ispostavio 4 privremene situacije i to: I privremena situacija br. 33/10. od 25. studenog 2010. na iznos od 385.000,00 kn, koju je tužitelj platio 26. svibnja 2011., II privremena situacija br. 53/UP/1 od 4. prosinca 2013. na iznos od 363.487,25 kn koju je tužitelj patio 27. prosinca 2013., 3 privremena situacija br. 12/UP/1 od 25. travnja 2014. na iznos od 426.029,00 kn koju je tužitelj platio 3. lipnja 2014. i 4. privremena situacija br. 58/UP/1 od 29. rujna 2015. na iznos od 437.875,00 kn koju je tužitelj platio 6. studenog 2015. (list spisa 23-50)

Sve privremene situacije su uredno potpisane i ovjerene pečatom tužitelja i tuženika i nadzornog inženjera i na iste tužitelj nije imao nikakve primjedbe a što je potvrdio u svom iskazu i saslušani svjedok Nikola Brnardić.

Navedeni svjedok je u svom iskazu naveo da je vršio nadzor nad izvođenjem radova na turističko-putničkom brodu TB-60 te je kao nadzorni inženjer potpisivao privremene situacije, da ih je potpisivao čiste i bez primjedbi a svojim potpisom na privremenim situacijama je ovjerio da su radovi predviđeni tom privremenom situacijom izvedeni u toj količini i vrijednosti, te da je prilikom vršenja nadzora stavljaio primjedbe u svojim izvješćima, jedino vezano za dinamiku izvođenja radova, kvalitetu pojedinih radova i financijsko stanje odnosno prognozu koliko će financijskih sredstava nedostajati do završetka radova u odnosu na ugovoreni iznos.

Upitan na koji način je utvrdio da su radovi po pojedinoj privremenoj situaciji doista i izvedeni, svjedok je naveo da je to utvrdio pregledom radova, te da njegov potpis na privremenoj situaciji podrazumijeva da su radovi na privremenoj situaciji i izvedeni, te da je po njegovom saznanju vraćena samo jedna privremena situacija od ukupno četiri ili pet ispostavljenih privremenih situacija.

Isto tako je nesporno da su stranke također zaključile dana 30. listopada 2013. Ugovor o izvođenju radova na sanaciji elemenata trupa broda te da je za navedene radove tuženik tužitelju ispostavio okončanu situaciju od 4. prosinca 2013. na iznos od 87.375,00 kn koju mu je tužitelj platio dana 27. prosinca 2013. (list spisa (21-26)

Nesporno je da je tužitelj dopisom od 6. ožujka 2017. izjavio tuženiku da raskida ugovor budući da radovi nisu dovršeni do ugovorenog roka 31. prosinca 2016. (list spisa 65-66)

Sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da se u konkretnom slučaju primjenjuju Posebne uzance o građenju budući je odredbom čl. 208. Pomorskog zakonika (NN br. 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13 i 26/15.) izrijekom navedeno da su brod i brod u gradnji i jahti u gradnji pokretne stvari slijedom čega se na ugovorni odnos između stranaka imaju primijeniti odredbe ZOO-a.

Također, sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da pravnu osnovu tužbenog zahtjeva čini prekomjerno oštećenje iz razloga što tužitelj u konkretnom slučaju ne zahtjeva poništaj Ugovora u smislu čl. 375. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05., 41/08. i 78/15. u daljnjem tekstu ZOO-a) već isplatu novčanog iznosa od 617.391,25 kn koji je platio tuženiku po osnovu ispostavljene 4 privremene situacije.

Sukladno čl. 621. ZOO-a, pod »građevinom« razumijevaju se zgrade, brane, mostovi, tuneli, vodovodi, kanalizacije, ceste, željezničke pruge, bunari i ostale građevine čija izrada zahtijeva veće i složenije radove.

Kako se u konkretnom slučaju radi o izvođenju radova na plovilu odnosno na turističko-putničkom brodu, koji se ne razumijeva građevinom u smislu citiranog članka, na poslovni odnos između stranaka se imaju primijeniti odredbe kojima je reguliran ugovor o djelu a ne ugovor o građenju.

Sukladno čl. 590. ZOO-a, ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

Sukladno čl. 604. st. 1 istog Zakona, naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. a sukladno st. 2, ako naručitelj na poziv izvođača da pregleda i primi izvršeni rad to ne učini bez opravdanog razloga, smatra se da je rad primljen.

Sukladno čl. 613. st. 3 ZOO-a, naručitelj nije dužan isplatiti naknadu prije nego što je pregledao djelo i odobrio ga, osim ako je drukčije određeno, a sukladno st. 4, isto vrijedi ako je ugovoreno obavljanje i predaja djela u dijelovima.

U konkretnom slučaju nesporno je da je tužitelj ovjerio sve 4 privremene situacije koje je prethodno ovjerio nadzorni inženjer te da je iste platio tuženiku iz čega sud zaključuje da je tužitelj primio izvršeni rad bez primjedbi.

Prilikom donošenja odluke sud nije cijenio nalaz i mišljenje vještaka mr.sc. Ive Dropulića od 3. ožujka 2017. budući da navedeno vještačenje nije provedeno po nalogu suda već na zahtjev tužitelja, a isto tako niti elaborat o ugovorenim i stvarnim odnosima u investicijskom projektu od 20. rujna 2017. sačinjenog po vještaku Stanko Kereta dipl.ing. stroj. koji je priložio tuženik uz tužbu budući da isti predstavlja samo snimku i analizu ugovorenih odnosa, uloga i obveza sudionika investicijskog projekta, te pregled trenutnog stanja radova bez vještačenja količina i vrsta, i bez procjene vrijednosti izvedenih radova u smislu osiguranja dokaza.

Sud je odbio dokazne prijedloge tužitelja za saslušanjem svjedoka Nevena Genčića i Ljiljane Nenadović te stranaka kao i provođenje financijsko-knjigovodstvenog i strojarskog

vještačenja, te dokazne prijedloge tuženika za saslušanjem svjedoka Mirjane Grubešić, Gorana Matrinovića, Nevena Genčića i Ivana Penave, te zakonskog zastupnika tuženika Lavoslava Bosanca smatrajući da predloženi dokazi nisu potrebni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari budući je činjenično stanje dovoljno i potpuno utvrđeno na temelju materijalne dokumentaciju spisu i iskaza svjedoka Nikole Brnardića.

Slijedom navedenog, ocjenom provedenih dokaza, svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da tužitelj neosnovano potražuje od tuženika isplatu iznosa od 617.391,25 kn po osnovu razlike između plaćenih privremenih situacija i po tužitelju stvarno izvedenih radova po tim privremenim situacijama a sukladno čl. 368. st. 2 ZOO-a, pa je odbio tužbeni zahtjev i presudio kao u izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. ZPP-a pa je tuženiku dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od 39.185,00 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14 i 118/14.) Tbr. 7. st. 1 t. 8 i Tbr. 42) - sastav odgovora na tužbu – 6.180,00 kn, sastav podneska od 11. prosinca 2017. – 6.180,00 kn, pristup na ročište od 13. prosinca 2017. – 6.180,00 kn, pristup na ročište od 25. siječnja 2018. – 6.180,00 kn, pristup na ročište od 7. ožujka 2018. – 6.180,00 kn s ukupnim pripadajućim PDV-om u iznosu od 7.725,00 kn, te trošak svjedoka u iznosu od 560,00 kn.

U točki III sud je odbio zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 2.520,00 kn koji se odnosi na trošak pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn jer obveza plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu nastaje tek po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u sporu sukladno čl. 2. t. 2. Zakona o sudskim pristojbama i trošak svjedoka u iznosu od 20,00 kn budući da ½ troška svjedoka iznosi 560,00 kn a ne 580,00 kn kako je to zatražio tužitelj.

U Osijeku 16. travnja 2018.

S U D A C
Gordana Njari, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana pismeno u 4 primjerka putem ovog suda.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašteni službenik:
Sanja Ban

**ODVJETNICA
GORDANA VRANDEČIĆ**

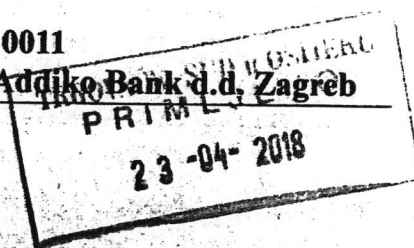
Osijek, S. Radića 5

OIB: 81086117574

tel/fax: 031/ 496 285; mob: 098-901 0011

Žiro račun broj: IBAN HR 32 2500009-1101331276 Adriko Bank d.d. Zagreb

Osijek, 23. travanj 2018.

TRGOVAČKOM SUDU U OSIJEKU

na broj: P-425/17

TUŽITELJ: Grad Vukovar, Dr. Franje Tuđmana 1, 32000 Vukovar, OIB: 50041264710,
zastupan po punomoćnici Gordani Vrandečić, odvjetnici iz Osijeka

TUŽENIK: VOLKO d.o.o., Stanka Vraza 11, 32000 Vukovar, OIB: 99845441972,
zastupan po punomoćniku Josipu Čorluki, odvjetniku iz Vinkovaca

Radi: isplate

Vps: 617.391,25 kn

ŽALBA TUŽITELJA

- na presudu Trgovačkog suda u Osijeku broj
P-425/17-19 od 16. travnja 2018.

Prvostupanjski sud je svojom presudom broj P-425/17-19 od 16. travnja 2018. presudio da se odbija tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te je tužitelj dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 39.185,00 kn u roku od 8 dana, a odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 2.520,00 kn.

Na gore navedenu presudu tužitelj ulaže žalbu u otvorenom roku radi:

- bitnih povreda odredaba Zakona o parničnom postupku
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

Naime, prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude navodi da među strankama nije sporno da su zaključili Ugovor o izvođenju radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 br.VV-10/01 od 23. ožujka 2010. temeljem kojeg se tuženik obvezao za tužitelja izvesti radove na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 br.VV-10/01 po ugovorenoj cijenu u iznosu od 1.966.708,50 kn, a ugovoreni rok

završetka radova bio je 1. listopada 2010. Nije sporno niti to da su stranke zaključile pet aneksa navedenog ugovora kojim su produljivale rok dovršetka radova, tako da je zadnjim aneksom broj 5 rok dovršetka radova bio 31. prosinac 2016. Nesporno je to da je tuženik tužitelju za izvedene radove ispostavio 4 privremene situacije, a sve privremene situacije su uredno potpisane i ovjerene pečatom tužitelja, tuženika i nadzornog inženjera te na iste tužitelj nije imao nikakve primjedbe, što je potvrdio u svom iskazu i saslušani svjedok Nikola Brnardić. Nastavno, u obrazloženju pobijane presude navodi se i to da je nesporno da je tužitelj dopisom od 6. ožujka 2017. izjavio tuženiku da raskida ugovor budući da radovi nisu dovršeni do ugovorenog roka 31. prosinca 2016. Sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da se u konkretnom slučaju primjenjuju Posebne uzance o građenju budući je odredbom članka 208. Pomorskog zakonika izrijekom navedeno da su brod, brod u gradnji i jahte u gradnji pokretne stvari, slijedom čega se na ugovorni odnos između stranaka imaju primijeniti odredbe Zakona o obveznim odnosima. Također, sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da pravnu osnovu tužbenog zahtjeva čini prekomjerno oštećenje iz razloga što tužitelj u konkretnom slučaju ne zahtijeva poništaj Ugovora u smislu članka 375. ZOO, već isplatu novčanog iznosa od 617.391,25 kn koji je platio tuženiku po osnovu ispostavljenih 4 privremene situacije. Sud je zauzeo stav da se u konkretnom slučaju radi o izvođenju radova na plovilu, odnosno, na turističko-putničkom brodu, koji se ne razumijeva građevinom u smislu čl. 621. ZOO, pa se na poslovni odnos između stranaka po mišljenju suda imaju primijeniti odredbe kojima je reguliran ugovor o djelu, a ne ugovor o građenju. Pri tome se prvostupanjski sud poziva na odredbe čl. 590 ZOO, odredbe čl. 604. i 613. ZOO, a poseban naglasak stavlja na odredbu čl. 604. st. 1. istog zakona po kojem je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenom nedostatku bez odgađanja obavijestiti izvođača, a sukladno st.2., ako naručitelj na poziv izvođača da pregleda i primi izvršeni rad to ne učini bez opravdanog razloga, smatra se da je rad primljen. Prvostupanjskom sudu je nesporno da je tužitelj ovjerio sve četiri privremene situacije, koje je prethodno ovjerio nadzorni inženjer, te da je iste platio iz čega sud zaključuje da je tužitelj primio izvršeni rad bez primjedbi pozivajući se pri tome na odredbu čl. 613. st. 3. ZOO da naručitelj nije dužan isplatiti naknadu prije nego što je pregledao djelo i odobrio ga, osim ako je drugačije određeno. Što se tiče nalaza i mišljenja vještaka mr. sc. Ive Dropulića od 3. ožujka 2017. prvostupanjski sud navodi da prilikom donošenja odluke isti nije cijenio, budući da vještačenje nije provedeno po nalogu suda već na zahtjev tužitelja, kao što nije cijenio ni elaborat u ugovorenim i stvarnim odnosima u investicijskom projektu od 20. rujna 2017. sačinjenog po vještaku Stanku Kereta, dipl. ing. koji je priložio tuženik uz tužbu. Što se tiče dokaznih prijedloga koje je prvostupanjski sud odbio, u obrazloženju presude navodi da se odbijen dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem svjedoka Nevena Genčića i Ljiljane Nenadović, te stranaka, kao i provođenje financijskog knjigovodstvenog i strojarskog vještačenja, ali i dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem Mirjane Grubešić, Gorana Martinovića, Nevena Genčića i Ivana Penave, te zakonskog zastupanika tuženika, smatrajući da predloženi dokazi nisu potrebni za donošenje odluka u ovoj pravnoj stvari, jer je činjenično stanje dovoljno i potpuno utvrđeno na temelju materijalne dokumentacije u spisu i iskaza svjedoka Nikole Brnardića. Slijedom svega navedenog, ocijenom provedenih dokaza za svaki pojedinačni dokaz i svih dokaza zajedno prvostupanjski sud navodi da je došao do uvjerenja da tužitelj neosnovano potražuje od tuženika isplatu u iznosu od 617.391,25 kn po osnovi razlike između plaćenih privremenih situacija i po tužitelju stvarno izvedenih radova u privremenim situacijama, a sukladno čl. 368. st.2. ZOO, te je odbio tužiteljev zahtjev i presudio kao u izreci presude.

Ovakvo obrazloženje prvostupanjske presude temelji se na progrešno i nepotpuno

utvrđenom činjeničnom stanju, te pogrešnom zaključku suda izvedenom iz tako utvrđenih činjenica, na povredi materijalnog prava sadržanog u odredbama ZOO, te na bitnoj povredi odredaba Zakona o parničnom postupku koje se ogledaju u činjenici da sud nije dao razloge o odlučnim činjenicama, a razlozi koje je dao su nejasni i proturječni.

Prvostupanjski sud je nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer je odbio gotovo sve dokazne prijedloge tužitelja svojim rješenjem na glavnoj raspravi održanoj 7. ožujka 2018. za što nije dao nikakvo obrazloženje, dok je u presudi samo naveo da smatra da predloženi dokazi nisu potrebni za donošenje odluke u predmetnoj pravnoj stvari, jer je činjenično stanje dovoljno i potpuno utvrđeno temeljem materijalne dokumentacije u spisu i iskaza svjedoka Nikole Brnardića. Pri tome je potpuno nejasno na temelju koje materijalne dokumentacije i na temelju kojih dijelova iskaza svjedoka Nikole Brnardića je činjenično stanje potpuno i dovoljno utvrđeno. Posebno je za napomenuti da je tužitelj u svojoj tužbi od 12. listopada 2017. predložio da se kao svjedok sasluša vještak mr. sc. Ivo Dropulić, dipl. ing. strojarstva, a o saslušanju kojeg svjedoka prvostupanjski sud nije donio nikakvu odluku, dakle, nije uopće odlučio o tom dokaznom prijedlogu.

Prvostupanjski sud temelji svoju odluku na tome da je tužitelj ovjerio sve 4 privremene situacije, koje je prethodno ovjerio nadzorni inženjer, te da je iste platio tuženiku, iz čega sud izvodi zaključak da je tužitelj primio izvršeni rad bez primjedbi. Taj zaključak suda je potpuno pogrešan zaključak, te sud pogrešno primjenjuje sadržaj odredbi čl. 604. i 613. ZOO na činjenično stanje koje je nepotpuno utvrđeno i iz kojeg izvodi pogrešan zaključak.

Naime, prije raskida ugovora, tijekom 2016. godine tužitelj je s tuženikom održavao više sasatanaka radi završetka ugovorenih radova, ali niti ti sastanci, niti prijepiska koja je između njih uslijedila, nisu doveli do dogovora. Dana 16. siječnja 2017. tužitelj Grad Vukovar dostavio je tuženiku VOLKO d.o.o. obavijest kojom se tuženik podsjeća da je 31. prosinca 2016. istekao rok za završetak gradnje i isporuku turističko-putničkog broda TB-60 određen aneksom broj 5. Ugovora o izvođenja radova na završetku gradnje turističko-putničkog broda TB-60 br.VV-10/01 od 23. ožujka 2010., te je tuženik pozvan sukladno odredbama ugovora da predmetni brod završi u roku od 60 dana od dana isteka ugovora, ili će u suprotnom ugovor biti raskinut. Zbog nepoštivanja ugovornih odredbi od strane tuženika, odnosno budući da tuženik nije u ugovorenom roku, koji mu je produljivan više puta, a niti nakon isteka tog roka završio ugovorene radove gradnje i isporuke predmetnog broda, tužitelj Grad Vukovar dopisom od 6. ožujka 2017. tuženiku je dostavio izjavu o potvrdi raskida ugovora s danom 6. ožujka 2017. Tek potom, 25. travnja 2017. tužitelj je tuženiku uputio dopis kojim ga obaviještava da je s obzirom na raskid ugovora sam zaključio ugovor o najmu hale u kojoj je brod smješten, te da tuženik više nije ovlašten pristupiti predmetnom brodu. Tuženik je obaviješten o tome da je zatraženo stručno vještačenje stanja broda u kojem se brod nalazi, te da je vještačenjem utvrđeno da su na predmetnom brodu izvršeni radovi ukupne vrijednosti od 1.001.260,18 kn, odnosno 617.391,25 kn manje od sveukupnog iznosa koji je tužitelj tuženiku platio na temelju fakturiranih privremenih situacija. Istim dopisom pozvan je tuženik da u roku od 30 dana uplati na račun Grada Vukovara iznos od 617.391,25 kn, što tuženik nije učinio.

Dakle, tek nakon raskida ugovora i provedenog vještačenja tužitelj je došao do saznanja da tuženik nije obavio sve radove koje je u privremenim situacijama fakturirao

tužitelju. Formalne primopredaje predmetnog broda nije niti bilo, a tužitelj, budući da za to nije stručan, uobičajenim pregledom nije mogao sam, bez pomoći sudskog vještaka, odnosno stručnjaka, utvrditi koje radove tuženik nije obavio, odnosno da li je obavio sve radove koje je privremenim situacijama fakturirao tužitelju.

Predmetni brod je tužitelj pregledao nakon raskida ugovora, uz vještaka čije saslušanje je predloženo, kao i novo vještačenje, ali ga je prvostupanjski sud odbio. O pregledu predmetnog broda od strane vještaka tužitelj je odmah obavijestio tuženika, kao i o onome što je vještak utvrdio.

Stoga, prvostupanjski sud potpuno pogrešno primjenjuje materijalno pravo, odnosno odredbe članka 604. i 613. ZOO, pogotovo u dijelu u kojem odredba čl. 604. st. 1. istog zakona regulira da je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača. Naime, tužitelj je to i učinio, odnosno nakon raskida ugovora pregledao je predmetni brod, koji, kako to prvostupanjski sud pogrešno tumači, nije bio izvršeno djelo, već je ugovor raskinut upravo zbog nezavršetka broda u ugovorenom roku. O nađenim nedostacima tužitelj je bez odgađanja obavijestio izvođača, odnosno tuženika. Što se tiče stavka 2. odredbe čl. 604. ZOO koju sud pogrešno primjenjuje, a koja regulira da ako naručitelj na poziv izvođača da pregleda i primi izvršeni rad to ne učini bez opravdanog razloga smatrat će se da je rad primljen, treba napomenuti da izvođač, ovdje tuženik, nije niti pozvao tužitelja da pregleda i primi izvršeni rad, što nije niti mogao učiniti, jer rad nije završen, odnosno izvršen. To bi tuženik mogao učiniti da je poštivao odredbe predmetnog ugovora i rokove, te da je obavio sve poslove kako je ugovoreno i za koje je plaćen i tada bi svakako tužitelj po pozivu pregledao i primio izvršeni rad.

Tuženik je primio novčani iznos za rad koji nije obavio, što bi i sud nespornu utvrdio da je proveo predložene dokaze, napose vještačenje, a po odluci prvostupanjskog suda donijetoj bez izvođenja dokaza, pogrešno je utvrđeno da ga nije niti dužan obaviti jer je tužitelj ovjerio privremene situacije. U konkretnom slučaju radi se o ugovornoj obvezi koju tuženik nije ispunio, pa sve i da mu je plaćeno nešto po privremenim situacijama, koje je odobrio i prethodno ovjerio nadzorni inženjer, a ukoliko to stvarno nije i obavljeno, to ne znači da tuženik to isto nije dužan obaviti, pa makar i naknadno, nakon plaćanja. Odredbu čl. 613. st. 3. ZOO sud pogrešno primjenjuje na činjenicu da je u konkretnom slučaju nesporno da je tužitelj ovjerio 4 privremene situacije koje je prethodno ovjerio nadzorni inženjer, te da je iste platio tuženiku, iz čega sud pogrešno zaključuje da je tuženik primio izvršeni rad bez primjedbi. Tužitelj nije stručna osoba, privremene situacije je ovjerio nadzorni inženjer, te ih je stoga tužitelj i platio, a tek nakon raskida ugovora, kada je obavio vještačenje tužitelj je došao do saznanja da sve što je fakturirano privremenim situacijama, nije odrađeno.

Tužitelj je svoju tužbu obrazložio, u istoj je predložio dokaze kojima bi utvrdio činjenice na koje se poziva, odnosno, na kojima temelji svoj zahtjev, no sud je sve te dokaze odbio, pri tome zanemarujući odredbu čl. 311. st. 2. Zakona o parničnom postupku po kojoj je dužnost suda brinuti se da se predmet spora svestrano raspravi. Sud bez saslušanja predloženih svjedoka i provođenja predloženog vještačenja nije mogao utvrditi činjenice važne za donošenje odluke. Osim što je nepotpuno utvrdio činjenično stanje prvostupanjski sud je pogrešno primjenio materijalno pravo koje ima za posljedicu pogrešno

utvrđeno činjenično stanje.

Da je prvostupanjski sud prihvatio sve predložene dokaze za saslušanjem svjedoka, te proveo financijsko-knjigovodstveno i strojarsko vještačenje na predložene okolnosti nesporno bi došao do uvjerenja da tužitelj osnovano potražuje od tuženika isplatu iznosa od 617.391,25 kn po osnovi razlike između plaćenih privremenih situacija i stvarno izvedenih radova po tim privremenim situacijama.

Prvostupanjski sud je od svih predloženih svjedoka ispitao samo svjedoka Nikolu Brnardića, nadzornog inženjera, a pri tome u obrazloženju prvostupanjske presude uopće ne obrazlaže zašto tom iskazu jedinog svjedoka koji je prihvatio poklanja vjeru, pogotovo u dijelu u kojem tvrdi da su svi radovi navedeni u privremenim situacijama doista i odrađeni i da je on to osobno pregledao. Naime, da je prvostupanjski sud prihvatio izvođenje predloženih dokaza, posebno predloženog vještačenja, tada bi nesporno utvrdio da je taj dio iskaza svjedoka Nikole Brnardića neistinit, na što je prvostupanjskom sudu i prije vještačenja mogao ukazati nalaz i mišljenje o izvedenim radovima na predmetnom brodu stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i brodogradnju mr. sc. Ive Dropulića, koji nalaz prvostupanjski sud nije prihvatio, ali je taj nalaz mogao biti indiciji da iskaz ispitanog svjedoka Nikole Brnardića u tom dijelu nije istinit, a svakom slučaju istina bi se mogla utvrditi jedino provođenjem predloženog vještačenja po vještaku koji bi odredio sud.

S obzirom na sve gore navedeno, tužitelj smatra da prvostupanjski sud pobijanu presudu temelji na povredama odredbi Zakona o parničnom postupku, pogrešnoj primjeni materijalnog prava te na pogrešnom i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pogrešno utvrđujući da tužitelj neosnovano potražuje od tuženika isplatu iznosa od 617.391,25 kn, shodno čemu, tužitelj predlaže da Visoki trgovački sud RH, kao sud drugog stupnja pobijanu presudu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj, po pun.

ODVJETNICA
Gordana Vrandečić
Osijek, S. Radića 5
OIB: 81086117574

Tužitelj potražuje trošak (po Tbr. 10. točka 1. Tarife):

-sastav žalbe 7.725,00 kn

-PDV od 25% 1.931,25 kn

Ukupno: 9.656,25 kn

+ trošak sudskih pristojbi u iznosu od 10.000,00 kn.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 19 St-549/2020-8

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku, po sutkinji Marini Ljubičić Knežević, u predstečajnom postupku povodom prijedloga dužnika VOLKO društvo s ograničenom odgovornošću za građenje i usluge, MBS: 030030318, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, za otvaranje predstečajnog postupka nad dužnikom VOLKO društvo s ograničenom odgovornošću za građenje i usluge, MBS: 030030318, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 15. prosinca 2020.,

r i j e š i o j e

I. Otvara se predstečajni postupak nad dužnikom VOLKO društvo s ograničenom odgovornošću za građenje i usluge, MBS: 030030318, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11.

II. Za povjerenika se imenuje Marko Tominac, OIB: 98361792494, Vinkovci, Vladimira Nazora 3.

Imenovani povjerenik dužan je postupiti sukladno čl. 24. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/15 i 104/17, dalje: SZ).

III. Pozivaju se vjerovnici da nadležnoj jedinici Financijske agencije, u roku od 21 dana od dana dostave ovoga rješenja, prijave svoje tražbine i da u roku od 15 dana od dana dostave očitovanja o prijavljenim tražbinama dužnika i povjerenika, ospore prijavljene tražbine koje smatraju nepostojećim, uz obveznu naznaku iznosa za koji se tražbina osporava i razloga osporavanja (čl. 34. st. 1. podstavak 2. SZ-a).

IV. Poziva se dužnik i povjerenik da nadležnoj jedinici Financijske agencije, u roku od 30 dana od dana od dostave tablice prijavljenih tražbina, dostavi pisano očitovanje o svakoj prijavljenoj tražbini priznaje li je ili osporava, uz obveznu naznaku iznosa za koji se tražbina osporava i razloga osporavanja (čl. 34. st. 1. podstavak 3. SZ-a).

V. Poziva se dužnik da vjerovnicima i povjereniku omogući uvid u isprave iz kojih proizlaze tražbine navedene u popisu imovine i obveza (čl. 34. st. 1. podstavak 4. SZ-a).

VI. Pozivaju se dužnikovi dužnici da svoje dospjele obveze bez odgode ispunjavaju dužniku (čl. 34. st. 1. podstavak 5. SZ-a).

VII. Ročište radi ispitivanja tražbina određuje se za dan

15. ožujka 2021. s početkom u 9,00 sati,

u zgradi ovog suda u Osijeku, Zagrebačka 2, soba broj 6, prizemlje

na koje se pozivaju povjerenik, dužnik i vjerovnici koji su prijavili tražbine. Ročište radi ispitivanja tražbine održat će se i ako nisu nazočni vjerovnici koji su prijavili tražbine (čl. 46. st. 2. i 3. SZ-a).

VIII. Prijavu tražbine podnesenu nakon isteka roka za prijavljivanje sud će odbaciti rješenjem (čl. 36. st. 6. SZ-a).

IX. Ako vjerovnik nije podnio prijavu tražbine, a tražbina je navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka, tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka smatra se prijavljenom tražbinom (čl. 39. SZ-a).

X. Dužnik i povjerenik dužni su očitovati se o prijavljenim tražbinama vjerovnika te očitovanje o prijavljenim tražbinama podnijeti nadležnoj jedinici Financijske agencije na propisanom obrascu, a nakon isteka roka za očitovanjem o prijavljenim tražbinama dužnik i povjerenik ne mogu više osporavati tražbine koje su priznali (čl. 41. SZ-a).

XI. Radnici i prijašnji dužnikovi radnici u predstečajnom postupku te Ministarstvo financija – Porezna uprava ne podnose prijavu tražbine iz radnog odnosa, otpremnine do iznosa propisanoga zakonom, odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu i profesionalne bolesti te navedene tražbine ne mogu biti predmet predstečajnoga sporazuma.

Ako takve tražbine podnositelj prijedloga nije naveo u prijedlogu za otvaranje predstečajnoga postupka ili ih je pogrešno naveo, radnici i prijašnji dužnikovi radnici i Ministarstvo financija – Porezna uprava imaju pravo sudu podnijeti prigovor u kojem će odrediti u kojem dijelu se pobija prijedlog za otvaranje predstečajnoga postupka te uz prigovor priložiti isprave kojima dokazuje postojanje svoga prava.

Prigovor se može podnijeti do završetka rasprave na ročištu za glasovanje o planu restrukturiranja te ako osnovanost prigovora dokazuje javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, sud će prigovor utvrditi osnovanim. Protiv rješenja kojim je sud utvrdio prigovor osnovanim posebna žalba nije dopuštena, a rješenje se može pobijati samo u žalbi protiv rješenja o obustavi postupka.

Ako nisu ispunjene pretpostavke da prigovor utvrdi osnovanim, sud će zaključkom uputiti podnositelja prigovora da svoju tražbinu može ostvarivati bez obzira na vođenje predstečajnoga postupka (čl. 37. SZ-a).

XII. Razlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje i to na obrascu za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku (čl. 38. st. 1. i 6. SZ-a).

XIII. Izlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi izlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo izlučno pravo i to na obrascu za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku (čl. 38. st. 2. i 6. SZ-a).

XIV. Razlučni i izlučni vjerovnici dužni su u obavijesti dati izjavu o pristanku ili uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, odnosno izdvajanja predmeta na koje se odnosi njihovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja, a navedenu izjavu mogu opozvati najkasnije do početka ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja ako su planom restrukturiranja njihova prava smanjena ili je ostvarenje njihovog prava izmijenjeno nakon dane izjave (čl. 38. st. 3. i 5. SZ-a).

XV. Određuje se da se rješenje o otvaranju predstečajnoga postupka upiše u registar u kojem je dužnik upisan (čl. 34. st. 3. SZ-a).

XVI. Određuje se da se rješenje o otvaranju predstečajnoga postupka upiše u:

Zemljišnoknjižni odjel Vukovar Općinskog suda u Vukovaru, k.o. 334316, Vukovar:

1. zk.ul. 10295, kč.br. 1670, u naravi STAMBENO POSLOVNA ZGRADA BR. 41, ULICA 204. VUKOVARSKO BRIGADE, površine 276 m² i DVORIŠTE površine 84 m², ukupne površine 460 m² i to 1. Suvlasnički dio: 104/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 2. Suvlasnički dio: 226/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 3. Suvlasnički dio: 140/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 4. Suvlasnički dio: 202/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 6. Suvlasnički dio: 88/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, 11. Suvlasnički dio: 200/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11 i 12. Suvlasnički dio: 194/1762 VOLKO d.o.o. za građenje i usluge, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11
2. zk.ul. 9325, kč.br. 432/2, u naravi POSLOVNA ZGRADA BR. 44A, ULICA PRILJEVO, površine 623 m², NADSTREŠNICA površine 261 m², POMOĆNA ZGRADA površine 145 m², POMOĆNA ZGRADA površine 501 m² i DVORIŠTE površine 3488 m², ukupne površine 5018 m²
3. zk.ul. 1630, kč.br. 429/1, u naravi KUĆA BR. 46, ULICA PRILJEVO, površine 89 m², DVORIŠTE ULICA PRILJEVO, površine 500 m² i ORANICA, ULICA PRILJEVO, površine 411 m², ukupne površine 1000 m²
4. zk.ul. 1156, kč.br. 3761/2, u naravi KUĆA BR. 7, ULICA STANKA VRAZA, površine 78 m², POMOĆNA ZGRADA, ULICA STANKA VRAZA, površine 25 m² i DVORIŠTE, ULICA STANKA VRAZA, površine 408 m², ukupne površine 511 m²

5. zk.ul. 2763, kč.br. 3762, u naravi ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE BR. 11, ULICA STANKA VRAZA, površine 115 m² i DVORIŠTE, površine 773 m², ukupne površine 888 m².

XVII. Određuje se da se rješenje o otvaranju predstečajnoga postupka upiše u registar motornih vozila na sljedećim motornim vozilima:

- M1, marke CITROEN BERLING 1.9 D, godina proizvodnje 2006., broj šasije VF7GJWJYB93372001, reg. oznaka VU653DE,
- M1, marke FORD TRANSIT C-244483 2.5 D, godina proizvodnje 2000., broj šasije WF0LXXBDVLYK19320, reg. oznaka VU563DF,
- N1, marke KIA K2900 2.9 CRDI, godina proizvodnje 2009., broj šasije KNCSE064297357841, reg. oznaka VU516DN,
- N3, marke IVECO MT190E24 C-210201, godina proizvodnje 1998., broj šasije ZCFAIVH1004206813, reg. oznaka VU314EJ.

Obrazloženje

Dužnik VOLKO društvo s ograničenom odgovornošću za građenje i usluge, MBS: 030030318, OIB: 99845441972, Vukovar, Stanka Vraza 11, podnio je 21. studenoga 2020. na propisanom obrascu prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka navodeći da kod dužnika postoji predstečajni razlog prijeteće nesposobnosti za plaćanje zato što dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje, koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa, a kao dokaz dostavio je Očevidnik neizvršenih osnova za plaćanje bez specifikacije naplate od 20. studenoga 2020. i Potvrdu Financijske agencije o blokadi računa i novčanih sredstava od 20. studenoga 2020., Klasa: 120-11/20-01/115, Ur.broj: 08-2012-20.

Iz navedene Potvrde Financijske agencije proizlazi kako na računima i novčanim sredstvima dužnika evidentirano je 57 dana neprekidne blokade, odnosno 106 dana blokade u prethodnih šest mjeseci zbog neizvršenih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku te kako dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u iznosu od 3.133.579,93 kn.

Nadalje, dužnik je uz podnesak od 7. prosinca 2020. dostavio materijalnu dokumentaciju potrebnu za provedbu predstečajnoga postupka.

Obzirom je ispunjena pretpostavka za otvaranje predstečajnoga postupka propisana čl. 4. SZ-a - prijeteća nesposobnost za plaćanje, sud je u skladu sa čl. 33. i 34. SZ-a odlučio kao u izreci rješenja.

Poslovni broj: 19 St-549/2020-8

Također, na temelju čl. 85. st. 2. SZ-a u vezi s čl. 84. st. 1. SZ-a i čl. 23. SZ-a imenovan je povjerenik metodom slučajnog odabira s liste povjerenika koji je uvršten za područje ovoga suda u osobi Marko Tominac iz Vinkovaca.

U Osijeku 15. prosinca 2020.

Zapisničar:
Sanda Gučić

Sutkinja:
Marina Ljubičić Knežević

Dokument je elektronički potpisan:

MARINA LJUBIČIĆ
KNEŽEVIĆ

Vrijeme potpisivanja:

15-12-2020
14:14:47

DN:

C=HR

O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

2.5.4.97-#130D485233373538383131353532

L=OSIJEK

S=LJUBIČIĆ KNEŽEVIĆ

G=MARINA

CN=MARINA LJUBIČIĆ KNEŽEVIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv rješenja o otvaranju predstečajnoga postupka pravo na žalbu ima osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu, a žalbu može izjaviti Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana od dana objave pismena na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, u 3 primjerka putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb2f4-d0d18**

Kontrolni broj: **08af0-444e7-d397c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA LJUBIČIĆ KNEŽEVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR

2779

Postarina plaćena HP-u d.d.
u postanskom uredu
32000 Vukovar

FINANCIJSKA AGENCIJA

05/16K

1. OKRUŽNA JAGIČKA 1-3

